Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

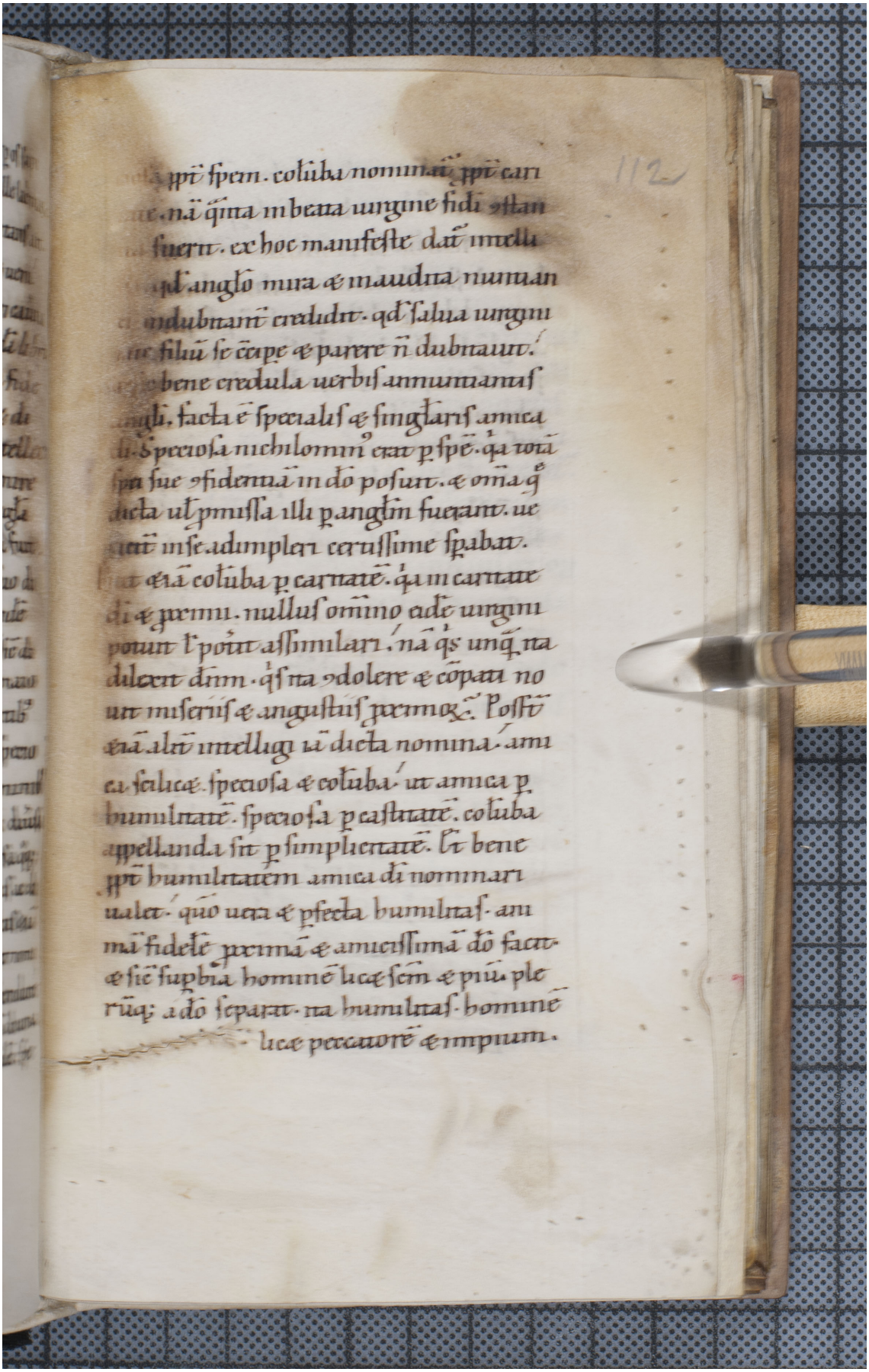

112

ppē spem. coluba nominatur ppē cari
tatē. nā q̄nta in beata uirgine fidi ostan
dit fuerit. ex hoc manifeste datur intelli
gi. qd angelo mira & mandata nuntian
ti indubitanter credidit. qd salua uirgini
tate filiū se concipere & parere ñ dubitauit.
ergo bene credula uerbis annuntiantis
angeli. facta ē specialis & singularis amica
dei. Speciosa nichilominus erat p spē. qa tota
spa sue & fidentiā in dō posuit. & omnia q̄
dicta uel pmissa illi p angelū fuerant. ue
ritatē in se adimplere certissime spabat.
Erat etiā coluba p carnatē. qa in carnate
dei & pcepti. nullus omino eadē uirgini
potuit uel potest assimilari. nā q̄s unq̄ nta
dilexit dnm. q̄s nta dolere & cōpati no
uit miseriis & angustiis pcepto rū. Possū
etiā alēt intelligi ut dicta nomina. ami
ca. felicē. speciosa & coluba. ut amica p
humilitatē. speciosa p castitatē. coluba
appellanda sit p simplicitatē. Et bene
ppē humilitatem amica dei nominari
uaret. quō uera & pfecta humilitas. an
mā fidelē pcipuā & amicissimā dō facit.
& sic superbia hominē licet sem & piū ple
rūq; a dō separat. ita humilitas hominē
licet peccatorē & impium.